

àngels barcelona | EXPOSICIÓ EN LLÍNEA

BRIDGING THE FRAGILE

01.04.20 > 01.05.20

Itziar Barrio

Cecilia Bengolea

Lúa Coderch

Harun Farocki

Oliver Ressler

Com molts altres agents culturals de tot el món, en aquests moments d'incertesa en què ens hem de #QUEDARACASA, ens agradaria oferir una exposició col·lectiva de treballs videogràfics en línia.

01.04.20 — 01.05.20

BRIDGING THE FRAGILE

ITZIAR BARRIO - CECILIA BENGOLEA
LUA CODERCH - HARUN FAROCKI
OLIVER RESSLER

Enllaç per accedir a l'exposició: <https://vimeo.com/showcase/6940638>

Bridging the fragile és una exposició col·lectiva en línia que sorgeix de la necessitat de continuar la nostra tasca de poder reflexionar el present a través d'obres d'art que contribueixin al debat de la cultura contemporània. En un present que sembla anunciar un canvi important dels paradigmes que hem estat utilitzat fins ara, l'expressió del que ens és "comú" es manifesta per exposar una fragilitat compartida, una fragilitat que actualment està sent exposada tot i les distàncies físiques preponderants.

A través de les obres seleccionades per a aquesta exposició volem deixar una porta oberta a aquelles idees que puguin sorgir a l' quedar exposades les ferides de la nostra societat deixant temps per reflexionar sobre un futur diferent junts.

Itziar Barrio, A demon that slips into your telescopes while you're dead tired and blocks the light, (2019). 54 min.

Aquesta obra inclou entrevistes amb experts en astrofísica, entre ells Jacky Faherty del Museu Americà d'Història Natural a Nova York. El projecte pretén explorar el post-humanisme i la robòtica a l'avantguarda del canvi actual i futur, i deconstruir l'aparell cinematogràfic i el coneixement científic. És un treball que s'estructura des de la horizontalitat entre agents humans i no humans (nanes marrons, telescopis, dades, científics) a el mateix temps que s'obren vies d'investigació a través de noves idees de materialisme i s'utilitza la ficció especulativa.

àngels barcelona-focuses on the debate of contemporary culture and art practices

Pep Agut | Lúa Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Ion Grigorescu | IM Heungsoon | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Tristan Perich | Jaime Pitarch | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia C. Saladrígues | Mireia Sallarès | Michael Snow | Richard T. Walker

Cecilia Bengolea, Danse au fond de la mer, (2019). 12 min. 52 sec.

L'artista multidisciplinar, Cecilia Bengolea investiga la història de la dansa vernacla i urbana a través de les seves instal·lacions i performances. En els seus projectes s'interessa per la relació amb la natura, els elements, les creences animistes i la figuració coreografiada. Bengolea concep la seva pràctica artística com una escultura animada que li permet convertir-se en subjecte i objecte dins del seu propi treball.

Lúa Coderch, A Roof for love (Shelter: channel 14), (2017). 2 min. 45 sec.

La construcció de refugis amb materials bàsics i extrets fonamentalment de l'entorn natural es barregen amb cartes que reflexionen sobre el paisatge, la infància, la fugida i la culpa, l'amor, la relació amb el medi físic, la memòria, la por, l'acollida ... Així és l'estructura de [Shelter], un videocreació de Lúa Coderch. [Shelter] està composta de quinze càpsules d'uns cinc minuts de durada filmades en localitzacions tan diverses com un paisatge glacial, una llacuna en un cràter volcànic, un bosc de llorer, el novaiorquès Central Park o Walden Pond, el lloc on transcorre Walden, l'obra de David Thoreau que constitueix una de les referències seminals per als amants de la vida a la natura. En cadascun d'aquests llocs la càmera es recrea en la construcció dels successius refugis, que - com comenta Coderch - "són un exercici de concreció en l'espai. En un context en què tot és provisional pots dir: «sóc aquí i vaig a tractar d'habitar aquest lloc, fer-me un lloc »".

Harun Farocki, In comparison, 2007. 24 min.

Harun Farocki fa seguiment dels processos en la fabricació i ús de maons a l'Àfrica, Índia i Europa, comparant i contrastant diferents tradicions i mètodes. En lloc de fer ús dels seus propis comentaris, Farocki deixa que les imatges parlin per si mateixes, a partir de la color, el moviment i el so dels maons, que simbolitzen els components bàsics de les relacions socials i les estructures econòmiques globals.

Oliver Ressler, Emergency Turned Upside Down, 2016.15 min.

Amb *Emergency Turned Upside-Down* Oliver Ressler confronta el discurs cínic i inhumà que anomena la presència dels refugiats a Europa una "emergència" quan aquesta mateixa paraula ha de ser aplicada a la guerra, el terror i la pressió econòmica que va obligar a aquestes mateixes persones a migrar. *Emergency Turned Upside-Down* es situa a dins de la tensió de la vida social actual: d'una banda, l'enorme potencial imaginatiu d'un món sense fronteres, i, de l'altra, la petita presó de la nacionalitat i totes les fronteres externes, internes i socials que aquesta comporta. Aquesta obra ens parla de les fronteres i la seva funció diària: gestionant, calibrant i governándolos passatges globals de les persones; dividint i "zonificando" en diferents tipus de migrants i no migrants que depenen del goteig dels ingressos de la feina sense fi.

BIO DELS ARTISTES

Itziar Barrio (Bilbao, 1976) viu i treballa a Nova York. Itziar Barrio és una artista multimèdia que produeix projectes de llarga durada, implicant a diferents agents i col·laboradors. Amb seu treball analitza els contractes socials, i la construcció de realitats i identitats. Els mitjans de producció i intercanvi utilitzats en la negociacions socials - el llenguatge, l'economia, la tecnologia, la classe social, els símbols, el disseny, entre d'altres - surten a la llum en la seva obra com subtext, i apuntant al que els uneix: el poder. La fina línia entre la ficció i la no ficció, així com el mecanisme per construir realitats estan també presents a la seva pràctica.

La seva obra s'ha presentat a nivell internacional a institucions com ara, el Museu MACRO (Roma), Participant INC (NYC), MACBA (Barcelona), Museu d'Art Contemporani de Belgrad (Sèrbia), Museu del Banc de la República, Bogotà (Colòmbia), Abrons Arts Center (NYC), Anthology Films Archives (NYC), Salzburger Kunstverein (Àustria), Espai ODEÓN, (Bogotà), Acadèmia de Belles Arts de Gdansk (Polònia), Tranzit (Romania), Xarxa Europea de Productors d'Art Públic (ENPAP), ARTIUM (Vitòria-Gasteiz), ia la Biennal de l'Havana, entre d'altres.

Ha rebut premis i beques com el Brooklyn Art Council, el Ministeri de Cultura d'Espanya, el NYC Department of Cultural Affairs, la Foundation for Contemporary Arts, NYC, la New York Foundation for the Arts Individual Artist Grant, l'Acadèmia Espanyola de Roma, el Primer Premi Ertibil i el 2017 la beca Multiverso per a la videocreació de la Fundació BBVA amb la qual s'ha produït el projecte "Drones, Failed Stars" (2019). Ha estat artista resident a diverses institucions, entre les que podem destacar, la Skowhegan School of Painting and Sculpture, l'International Studio & Curatorial Program (ISCP), La Escuelita Nicaragua i l'Hudson Valley Center for Contemporary Art. Barri és professora adjunta de la School of Visual arts de Nova York i ha donat conferències a la Universitat de Nova York, Hunter College, Montclair University i Parsons, The New School for Design entre d'altres. La seva recent exposició monogràfica, BY ALL MEANS, va ser comissariada per Johanna Burton, directora de l'Wexner Center for the Arts a Columbus, Ohio i ex comissària de el New Museum de Nova York, en L'Alhóndiga (Bilbao, 2018).

àngels barcelona-focuses on the debate of contemporary culture and art practices

Pep Agut | Lúcia Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Ion Grigorescu | IM Heungsoon | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Tristan Perich | Jaime Pitarch | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia C. Saladrígues | Mireia Sallarès | Michael Snow | Richard T. Walker

Cecilia Bengolea (Buenos Aires, 1979) Bengolea ha col·laborat amb artistes de dancehall com Craig Black Eagle, Bombom DHQ, Damion BG, i amb els artistes Dominique Gonzalez Forster i Jeremy Deller. Ha realitzat treballs en col·laboració amb el coreògraf francès François Chaignaud, com ara Pâquerette (2005-2008) i Sylphides (2009), el que li ha valgut diversos premis com el Award de la Critique de Paris el 2010 i el Young Artist Prize a la Biennial de Gwangju en 2014. També han co-creat peces de dansa per a la seva companyia de dansa, així com per al Ballet de Lyon (2013), el Ballet de Lorraine (2014) i el Pina Bausch Tanztheater Wuppertal (2015).

Les videoinstal·lacions i performances de Bengolea s'han mostrat a la Biennial de Gwangju (2014), Biennial de Lyon (2015), The Tanks i Tade Modern (2015), Feina Arts Center, Buenos Aires (2015 i 2017) Fig-2 de 25 / 50 a ICA, Londres (2015), Dia Art Foundation (maig de 2017), Tòquio Espiral Hall, Biennial de Sao Paulo (2016), The Infinite Mix, Hayward Gallery London (2016), Elevation 1049, Gstaad (2017), Palais de Tòquio (2015 i 2018), Art Night, ICA London (2015), Fiorucci Art Trust, Stromboli, Dhaka Art Summit (2018), TBA21, Venice (2018), Art Basel Miami Beach (2018), EAT (2019), Centre Pompidou (2010 i 2016), Engadin Art Talks 2019, Desertx (2019), Tank Art Basel (2019), Sferik Tulum (2019), Fiac Louvre, Paris (2019), Before We DIW, performa NY (2019), Sylphides, Fondation Giacometti (2019).

Amb formació en Filosofia i Història de l'Art, també va obtenir el Màster coreogràfic Ex.e.r.c.e. amb Mathilde Monnier al centre Nacional de Coreografia de Montpeller.

Lúa Coderch (b.Iquitos, Peru, 1982) viu i treballa a Barcelona. Va obtenir un Màster en Producció i Investigació artística (2012) i un doctorat en Belles Arts (2017) per la Universitat de Barcelona. Ha estat docent en diverses escoles d'art i universitats entre elles, la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona (UB), l'Escola de Disseny de Barcelona (BAU), EINA, el Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona. En els últims anys ha rebut nombroses beques i premis entre els quals podem el Premi DKV a la Millor Artista Espanyola participant a Swab Barcelona (2016), el Premi de la Fundació Lluís Coromines (2016), la beca de la Fundació BBVA a la Creació de Videoart (2015) i el Premi Miquel Casablanca (2015).

Entre les seves exposicions individuals podem destacar Vida de O (CentroCentro Cibeles, Madrid, 2018), Shelter, (Sala Multiverso Fundació BBVA, Madrid, 2018) The Rainbow Statement (Compositions, Barcelona Gallery Weekend, 2016), Night in a Remote Cabin Lit by a Keronsene Lamp (àngels barcelona, 2015), The air was full of anticipation (BF15, Lió 2015), Or (Fundació Suñol, Barcelona, La Muntanya Màgica (Espai 13, Fundació Joan Miró, Barcelona, 2014), Paràbola (Capella de Sant Roc, Valls, Collecting photographs of the family history (EspaiDos, Terrassa) and Strategiesfor disappearing (La Capella, Espai Cub, Barcelona, BCN Producció 2011).

Entre les seves exposicions col·lectives es troben As long as summer lasts, Tamara Kuselman, Lua Coderch and Andrea Canepa (The Ryder, London, 2018), As if we could scrape the color of the Sant Martí and still see, (Twin Gallery, Madrid, 2018), Prime Matter, (Fabra i Coats Art Center, Barcelona 2017 -18), Walking on ice (Center d'Art Santa Mònica, Barcelona, 2017), Species of Spaces (MACBA, 2015-16), Why do not you call it entropy? (Meeting of Contemporary Culture of Guadalajara, Mèxic, 2015), The air was full of anticipation (BF15, Lió 2015), The World of Interiors (The Green Parrot, Barcelona, 2014) and The future does not wait (La Capella, BCN Producció, 2014), The Nostalgic Dissidence, La Capella, Barcelona (2017)

Harun Farocki (1944, Novy Jicin-Berlin, 2014) Harun Farocki va ser cineasta, artista i teòric dels mitjans audiovisuals. Va néixer a Novy Jicin el 1944, en el que avui és la República Txeca, i va morir a Berlín el 2014. Farocki va estudiar a l'Deutsch Film-und Fernsehakademie Berlin (DFFB) des del 1966 a l'any 1968 i va treballar en pel·lícules i produccions de TV com autònom. Farocki va començar la seva carrera en els anys seixanta, un període de modernisme polític i avantguarda radical. Va tenir reconeixement internacional gràcies a la portada que Cahiers du Cinema de 1975, que es titol: Who is Farocki ?. Des que els seus treballs van ser introduïts principalment en l'àrea de parla alemanya, se li va començar a conèixer com 'El millor cineasta alemany no reconegut'. El treball de Farocki tracta un ampli espectre de suports com són les pel·lícules, les cintes de vídeo, les instal·lacions multimèdia, entre d'altres.

Des de finals dels anys seixanta, l'obra de Harun Farocki ha tingut una influència decisiva en la història de cinema polític. A més d'haver realitzat més de 100 produccions per al cinema i la televisió, Farocki, que ha exercit també com a comissari d'exposició, teòric, editor de la revista Filmkritik, així com professor en universitats com ara Harvard, Berkeley i Viena, aconsegueix plantejar amb seus treballs una reflexió sobre la relació entre la societat, la política i la imatge en moviment. La seva rellevància en el camp de les arts visuals es reflecteix en la nombroses retrospectives que se li han dedicat a nivell internacional en institucions com l'Institut Valencià d'Art Modern, la Fundació Tàpies a Barcelona o la Tate Modern a Londres, així com amb exposicions personals organitzades en institucions com ara el MUMOK (Museu d'Art de Modern de Viena), al Jeu de Paume de París, el Ludwig Museum de Colònia, la Kunsthaus de Bregenz i més recentment el MUAC de Mèxic i l'Hamburger Bahnhof de Berlín. La importància dels seus films i instal·lacions ha quedat demostrada amb la seva participació en les edicions de 1997 i

àngels barcelona-focuses on the debate of contemporary culture and art practices

Pep Agut | Lúa Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Ion Grigorescu | IM Heungsoon | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Tristan Perich | Jaime Pitarch | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia C. Saladrígues | Mireia Sallarès | Michael Snow | Richard T. Walker

de 2007 de dOCUMENTA, Kassel, així com a la Biennal de Venècia el 2013 i 2015.

Oliver Ressler (Knittelfeld, Austria, 1970) viu i treballa a Viena. Oliver Ressler és artista i cineasta. La seva obra consisteix en instal·lacions, projectes a l'espai públic i pel·lícules sobre temes com l'economia, la democràcia, l'escalfament global, les formes de resistència i les alternatives socials. Al llarg dels anys, ha col·laborat amb els artistes Zanny Begg (Sydney), Ines Doujak (Viena), Martin Krenn (Viena), Carlos Motta (Nova York), Gregory Sholette (Nova York), David Thorne (Los Angeles) i el polític Dario Azzellini (Berlín / Nova York).

Ressler ha realitzat exposicions individuals al Berkeley Art Museum, EUA.; SALT Galata, Istanbul, Platform Garanti Contemporary Art Center, Istanbul; Museum of Contemporary Art, Belgrad; CAAC, Sevilla, Centro Cultural Conde Duque, Madrid; Alexandria Contemporary Arts Forum, Egipte; The Cube Project Space, Taipei; Wyspa Institute of Art, Gdansk i Lents Kunstmuseum, Linz. Ressler ha participat en més de 350 exposicions col·lectives, incloent dOCUMENTA 14, Kassel, Museu Reina Sofia i La Casa Encendida, Madrid; EACC, Castelló; Yerba Bona Center for the Arts, San Francisco; Castello di Rivoli, Torí; Pavelló de les Maldives a la 55a Biennal de Venècia; Museu Van Abbe, Eindhoven; o la 4a Biennal d'Atenes en 2013. Una retrospectiva de les seves pel·lícules va tenir lloc al Centre d'Art Contemporain Genève, 2013. Ressler és el guanyador del primer premi de l'recentment establert Premi Thun per l'Art i l'Ètica en l'any 2016.